

Overweging bij Marcus 13: 24-37

Zondag 29 november 2020, 1^e advent

Ds. Dick Snijders

Verwachting	<p>Gemeente van Christus, Als je met iemand thuis hebben afgesproken, dan verwacht je een leuke tijd met elkaar. Je bereidt je erop voor. Je haalt misschien iets lekkers, je zet de kopjes vast klaar. Misschien nog even stofzuigen en dan zit je er klaar voor. De visite kan komen. Zo kijkt de gemeente van Christus uit naar zijn komst.</p>
Kerstmis	<p>Als we deze weken naar Kerstmis toelevan, leven we toe naar een feest waarin we de geboorte van het kindje Jezus vieren. Dit feest was in de kerk van de evangelist Marcus echter volstrekt onbekend. Marcus heeft nooit van zoiets als het Kerstfeest gehoord. Zijn kerk zag uit naar de wederkomst van Jezus. Geen kindje, maar een volwassen man. De kerk van Marcus verwachtte dat de Jezus die gedood was en weer was opgestaan en die is opgenomen in Gods heerlijkheid, dat die opnieuw zou komen.</p>
Heerlijkheid	<p>De verwachting was dat Jezus zijn volgelingen zal laten delen in Gods heerlijkheid. De visite neemt bij wijze van spreken zelf iets lekkers mee. Deze verwachting verzacht de pijn van het heden, de verschrikkingen die we doormaken. Als we ons verheugen op iets dat komt, dan geeft dat nu al plezier. Kijk maar naar al die bellen, ballen en lichtjes die bedoeld zijn als kerstversiering. Voorpret is ook pret.</p>

<p>Verwoesting van Jeruzalem</p>	<p>In het Evangelie spreekt Jezus echter niet over pret. Integendeel.</p> <p>Jezus spreekt daar over de verwoesting van Jeruzalem en van de tempel.</p> <p>Er zal geen steen op de andere blijven.</p> <p>Alles wat bekend is, heilig en vertrouwd, zal vergaan.</p> <p>Een verschrikkelijke tijd van oorlog, van misleiding en van onderlinge verdeeldheid.</p> <p>Maar, zegt Jezus, dat zal het laatste niet zijn.</p> <p>Dat is de kern van de tekst: de verschrikkingen zijn niet het laatste.</p> <p>Er komen ook dagen daarna, de dagen van de Mensenzoon, bekleed met grote macht en luister.</p> <p>En Jezus verzekert zijn toehoorders (Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas) dat deze generatie zeker nog niet verdwenen zal zijn wanneer al die dingen gebeuren.</p>
<p>Urgentie</p>	<p>Inmiddels zijn er al veel generaties voorbijgegaan.</p> <p>En veel generaties hebben hun eigen tijd in de beschrijving van Jezus herkend.</p> <p>In bijna elke tijd vinden mensen de wereld in hun tijd verschrikkelijker dan in de tijd ervoor.</p> <p>Mensen hebben het gevoel dat het steeds slechter gaat met de wereld.</p> <p>In elke generatie zijn er mensen die zeggen dat het zo niet langer kan doorgaan - het kan niet anders dan dat het een keer stopt en dat de aarde vergaat.</p> <p>Dat gevoel hebben ook veel mensen in onze tijd, wij brengen dat bijvoorbeeld onder de noemer van klimaatverandering en opwarming van de aarde.</p> <p>En dat gevoel heeft een hoge urgentie, een urgentie zoals Jezus die onder woorden brengt.</p> <p>Het gevoel dat deze generatie zeker nog niet verdwenen zal zijn wanneer al die dingen gebeuren.</p>
<p>Uithouden</p>	<p>Met welke verwachting kijken wij vooruit?</p>

	<p>Wat denken wij dat er komt? Hoe verhouden we ons tot wat er al is? In de lijn van wat Jezus zegt, denk ik dan aan verschrikkingen als oorlog, terreur, leugen en bedrog, verdeeldheid? Wat kunnen we daar als kerk mee en wat kunnen we daar als leerlingen van Jezus mee? Waar zetten we ons voor in?</p> <p>Ik denk dat duurzaamheid wel een belangrijk thema is. Ik denk ook dat het belangrijk is om te zoeken naar verbinding tussen mensen.</p> <p>Ik denk ook dat het goed is om het Kerstfeest te vieren zo goed en zo kwaad dat met alle beperkingen gaat. Rond het Kerstkind hangt een bepaalde intimiteit, een sfeer van nostalgie, van gezelligheid en verbondenheid. We zien dat veel mensen dit jaar de kerstversiering al wat eerder ophangen dan andere jaren.</p> <p>Ik denk ook - en dat is misschien wel een meer wezenlijk punt in het geloof - dat het goed is om de verwachting levend te houden dat ook deze tijd niet de laatste is.</p>
Wederkomst	<p>Ook al is de verwachting van een wederkomst van Jezus in onze tijd erg naar de achtergrond verdwenen, het is goed om ons zelf voor te houden dat Hij zou kunnen komen.</p> <p>En om dan zo in het leven te staan dat Hij altijd welkom is.</p> <p>Dat we niet hoeven zeggen: 'Kijk maar niet naar de rommel.'</p> <p>Rommel in onze wereld, in ons huis en in ons hart.</p> <p>En dat Hij dan zou moeten zeggen: 'Dat zou ik graag doen, maar waar moet ik dan naar kijken, want Ik zie niets anders?'</p>

<p>Menselijkheid</p>	<p>Onze verwachting voor morgen geeft richting aan ons leven vandaag. In het uithouden en volhouden proberen we hier op aarde vorm te geven aan wat glans en glorie aan het leven geeft. Dat doen we - zoals gezegd - door ons met anderen te verbinden. Dat doen we door de leugen geen waarheid te noemen en de waarheid geen leugen. Dat doen we door niet zelf de strijd te zoeken, en door wel plaatsen te creëren waar een mens op adem kan komen.</p>
<p>Herinnering</p>	<p>We kunnen glans en glorie aan het leven geven door niet alleen te leven in de verwachting, maar ook door te leven in de herinnering. De herinnering aan de komst van Christus. Christus is vanuit de hoge hemel, vanuit de wereld van het licht, gekomen naar de aarde, de wereld van duisternis. Hij heeft zich met de mensen beneden verbonden; en het meest van al met de laagste van die mensen beneden. En dan blijkt dat juist in die afdaling, of ontleding, de weg ten leven ligt.</p>
<p>Bodem</p>	<p>Juist als we denken dat we niet verder naar beneden kunnen, als het water ons tot aan de lippen staat, als we kopje onder gaan, als we afdalen tot in de dood, dan vinden we God aan onze zijde. Dan komen we tot onszelf en krijgen we het leven als een nieuwe gave, aan God gewijd. De verschrikkingen van de wereld maken veel kapot, maken misschien onszelf kapot. Maar toch zijn die verschrikkingen het laatste niet. Op onze eigen bodem leren we ook onze diepte kennen.</p>

	<p>Diepte is de weg tot God, de weg die ons het verst omhoog voert, naar wat waar is en waarachtig, liefdevol en trouw.</p>
Welkom	<p>Als iemand komt, willen we graag dat hij het gevoel heeft dat hij welkom is. Welkom in ons huis en in ons hart. Jezus zal komen. Zijn ster is gezien. - Amen.</p>